

upute sastavljači »Standardnog rečnika« uzeti s puno pažnje na razmatranje, te da će doista pristupiti marljivijem i savjesnjem radu na izdanju novog rječnika koji bi doista udovoljio novim suvremenim leksikografskim i pedagoškim metodama.

O S V R T I

RJEČNIK NAJMLAĐEG JUŽNOSLAVENSKOG KNJIŽEVNOG JEZIKA

Rečnik na makedonskiot jazik, sv. I, A—N (ćirilicom), Skopje 1961. Izrada: Institut za makedonski jezik; urednik Blaže Koneski; sastavljači: Todor Dimitrovski, Blagoja Korubin, Trajko Stamatoski. Izdanje: Izdavačko pogučeće »Prosvetno delo« — Skopje. Tisk: Univerzitetska tiskara — Skopje.

Politički i nacionalni preporod makedonskog naroda omogućio je da makedonski narod doživi i veliki kulturni preporod. Uzajamna povezanost tih činilaca bitna je oznaka velikog, skokovitog napretka što ga svakodnevno pokazuje makedonska praksa. Makedonska kultura, stara čitav jedan milenij, mletačka je po svojoj obnovi, ali dorasla i srasla u opću našu kulturu kao njen posebni, ali neraskidivi dio.

Trebalо je znatnog napora mnogih pregaralaca da se započne obnova i da se u kratko vrijeme izvrši veliki preobražaj. I politički i nacionalni i kulturni razlozi u općedruštvenim razmjerima tražili su adekvatan izraz na jeziku društvene sredine, realni jezik realnoga društva.

Makedonski jezik živio je u makedonskom narodu, ali makedonski jezični izraz kao općenacionalna kulturna i komunikativna svojina makedonskog naroda tek je u ovo naše vrijeme dobio, u riječi i pismu, oblik općenacionalnog književnog jezika, zajedničkoga kulturnog dobra za sve Makedonce.

Početak rada na modernom oblikovanju makedonskoga književnog jezika bio je »Makedonski pravopis« (izdan 1946), zatim se pišu gramatike prema raznovrsnoj svrsi i namjeni i, konačno, Rječnik makedo-

nskog jezika. Kako u Predgovoru ističu njegovi izdavači, »pojavom ovog rečnika završava se jedna etapa u proučavanju makedonskog književnog jezika«. Prema podacima u samom rječniku prva knjiga sadrži 29.359 riječi-natuknica. Nema podataka koliko će takvih knjiga obuhvaćati rječnik, ali sudeći po broju obuhvaćenih slova (A — N, tj. 17 slova makedonske ćirilice) i onih što se još moraju obuhvatiti (O—Š, tj. 18 slova — sa nj se ne počinje nijedna makedonska riječ), može se pretpostaviti da će se rječnik sastojati od dvije knjige približno istog formata. To znači da je u makedonskom književnom jeziku već sada registrirano oko 60.000 književnih riječi. Nisu još sve postale općeknjiževne, jer su mnoge uzete iz dijalekatskih zbirk i neposrednim prikupljanjem na terenu, ali je sigurno da će i mnogo od njih dužom upotrebom naći svoju stalnu primjenu u književnom jeziku. To je i najsigurniji put obogaćivanja književnog leksika u književnim jezicima u nastajanju. Uostalom, veza s govornom bazom i iskoristavanje leksičkog fonda te baze uvjet su i za postojanje i za društvenu funkciju koju treba da vrši književni jezik. Društvena funkcija treba da bude prva i glavna njegova značajka.

Rječnički dio prve knjige Makedonskog rječnika obuhvaća 510 strana dvostupačnog teksta sitnoga sloga. Ispred rječničkog dijela nalazi se »Predgovor« na četiri strane, najprije na dvije strane na makedonskom jeziku, a onda na dvije strane u hrvatskosrpskom prijevodu. Zatim su na četiri strane »Objašnjenja«, opet na dvije strane na makedonskom jeziku i na dvije strane u hrvatskosrpskom prijevodu. Napokon su na jednoj strani kratice gramatičkih i lingvističkih termina.

U »Predgovoru« su napomene opće naruči, kako je došlo do izdavanja rječnika, kakvo je njegovo značenje, koji su njegovi pokretači i sastavljači. Na kraju se kaže: »Rad na prvom makedonskom rječniku, skopčan, kao i svaki početni rad, s nizom teškoća, predstavljao je i školu u kojoj je stečeno iskustvo koje će korisno poslužiti u daljoj razradi makedonske leksikografije.« Lako je razumjeti početne teškoće o kojima se govori, a uvjerenje u napredak makedonske leksikografije opravdat će se novim leksikografskim izdanjima.

U »Objašnjenjima« se donose bitni podaci o kriterijima po kojima je rječnik raden i koji treba da posluže kao orientacija za služenje rječnikom. Najprije je azbuka (31 slovo makedonske cirilice) s uputama o upotrebi nekih glasova u usporedbi sa hrvatskosrpskim. 30 glasova makedonskoga književnog jezika odgovara isto tolikom broju glasova u hrvatskosrpskom književnom jeziku. Makedonski književni jezik još ima glas *s* (tzw. »oštro z«) koji je zvučni parnjak bezvučnoga *č* (latiničko *c*). U napomeni o akcentu utvrđuje se poznato pravilo makedonskog jezika da je akcent u dvo-složnih i tresložnih riječi na prvoj složi, a u višesložnih na trećem slogu od kraja. U rječniku se akcenat donosi samo na onim riječima koje akcenatski odstupaju od utvrđenog pravila, a to su većinom internacionalne riječi. Dalje su u »Objašnjenjima« podaci kako se u rječniku donose pojedine vrste riječi: imenice, pridjevi, prilozi i glagoli. Iz napomene su izostavljene zamjenice, brojevi i neke vrste nepromjenljivih riječi jer one leksikografski ne nameću nikakve probleme.

Da bi se u imenica označio pokretni (nepostojani) samoglasnik, uz oblik jednine donosi se i oblik množine, npr. *vetar - trovi, borec - rci*. Kod imenica na *-zam*, koje obično nemaju množine, daje se oblik s članom, npr. *marksizam -zmot*. U množini muškoga roda označava se, gdje je potrebno, da li je završetak *-ovi, -evi ili samo -i*. U imenica muškoga i ženskoga roda na *-ija* i u imenica muškoga roda s krajnjim konsonantom *-j* daje se i završetak oblika množine na *-ii*. čime se pokazuje da se u mno-

žini izostavlja *-j*, npr. *kutija -ii, slučaj -ii*. U pridjeva se pokretni (nepostojani) vokal označava tako da se uz muški donosi i ženski rod, npr. *veren -rna*. Prilozi koji se tvore od pridjeva posebno se donose samo onda ako im je upotreba raširena. Kako makedonski književni jezik nema infinitiva, glagoli se donose u obliku 3. lica jednine prezenta, npr. *bega, kaže, nosi*. Od glagolskih pridjeva donose se samo oni koji su poprimili samostalno pridjevsko značenje, npr. *dooden*. Na kraju su u »Objašnjenjima« vrlo važni podaci o stilskim oznakama kojima se u rječniku označava stilska upotreba nekih riječi, npr. da li je riječ iz razgovornoga jezika (kratica: razg.), da li je zastarjela (arh.), dijalektska (dijal.) itd. Napokon, uzeti su u obzir i frazeološki izrazi (fraz.). Kako se vidi, »Objašnjenja« zadovoljavaju osnovne zahtjeve moderne leksikografije i osiguravaju dobru informativnost rječnika.

Rječnik pruža rječničko blago makedonskoga književnog jezika, s potrebnim gramatičkim i stilskim podacima, i frazeološku upotrebu, sve u hrvatskosrpskom prijevodu. »Na taj način on treba da odigra još jednu važnu kulturnu ulogu kao priručnik koji će pripadnicima ostalih jugoslovenskih naroda olakšati pristup u makedonsku književnost.« Tek je ponegdje u rječniku tumačenje na makedonskom jeziku (u zagradici), ali se ne donose književne potvrde u kojima je riječ upotrijebljena. Moglo bi se stoga reći da je to dvojezični: makedonsko-hrvatskosrpski rječnik. Tako je taj rječnik doprinos i hrvatskosrpskoj leksikografiji. Osobita je vrijednost hrvatskosrpskog dijela u tome što je u njemu bogato zastupljena sinonimika, pa će se i taj rječnik moći iskoristiti u sastavljanju rječnika sinonima hrvatskosrpskog jezika. Takav je rječnik goruća potreba i, možda, najosjetljivija praznina hrvatskosrpske leksikografije.

O Makedonskom rječniku može se reći da je vrlo dobro tehnički uređen, bez ijedne suvišne grafičke oznake. Zbog toga ćemo opisati po kojim se načelima tehnički obrađuju riječi. Riječi-natuknice pisane su manjim slovima makedonskom cirilicom. Između njih i gramatičkih oblika, od kojih se

obično donose samo završeci, ne stavlja se zarez, nego se odvajaju samo crticom, ali su završeci štampani tanjim čiriličkim slovima. I kratice gramatičkih oznaka ne odvajaju se zarezom od riječi na koje se odnose, ali su istaknute time što su štampane u kurzivu, latinicom i bez tačke. Lingvističke kratice kojima se dopunjaju ili pobliže određuju gramatičke i nalaze se iza kratica gramatičkih oznaka pišu se također kurzivnim slovima i latinicom, ali s tačkom. Kratice stilskih oznaka pišu se običnim (nekurzivnim) latiničkim slovima, u zagradama. Napokon, tumačenje na hrvatskosrpskom jeziku donosi se također običnim (nekurzivnim) latiničkim slovima, ali izvan zagrada. Zarezom se odvajaju samo sinonimi, odnosno sintagme i frazeološki izrazi. Ako riječ ima više značenja, svako se značenje obilježava svojim rednim brojem. Sve to osigurava izvanrednu preglednost rječnika: svaki različiti podatak i grafički odskače od bilo kojega drugoga.

U Makedonskom rječniku zapazio sam samo neke pojave koje nisu obuhvaćene u »Objašnjnjima«, a u obradi se primjenjuju na način koji bi mogao stvarati teškoće nestručnjacima i strancima koji bi se htjeli služiti tim rječnikom. To je određivanje pluralnog oblika imenica muškoga roda na velarni suglasnik *-k* i *-g* i na suglasnik *-v* > *-h*, npr. *baltak* -ci, *volčjak* -ci, *zavretok* -ci; *beleg* -zi, *vrag* -zi (pored: *vrag* -ovi), *nalog* -zi; *Ulav* -si, *Kucovlav* -si. Ne vidi se kako se vezuju ti završeci s osnovnom riječi. Zato bi bilo dobro da je u za-

vršetak uključen i prethodni zajednički glas osnovne riječi i izvedenog oblika, kao što je to učinjeno u primjerima s pokretnim (nepostojanim) vokalom tipa *borec* -rci. Ili se o tome moglo štogod reći u »Objašnjnjima«. Isto se tako automatski ne mogu povezati s osnovnom riječi završeci izvedenih oblika u pridjeva kao *gladok* -tka. Tim se završetkom pokazuje da se u izvedenom obliku izostavlja pokretni (nepostojani) vokal, ali pri tom dolazi i do promjene d / t. Zato se i o tome moglo nešto reći u »Objašnjnjima« ili se u primjerima mogao navoditi posljednji zajednički glas osnovne riječi i izvedenog oblika, ili čitav izveden oblik (*gladok* -atka ili glatka).

Prednje napomene izražavaju samo jedno gledište, donekle i praksi. Možda bi bilo dobro i da se prihvate, ali one nipošto nemaju namjenu, još manje pretenzije, da imalo umanje vrijednost ovog značajnog leksikografskog djela. Djelo je rađeno na osnovi postojećih mogućnosti, s jasnim pogledima na leksikografiju i s određenim ciljem. Nema sumnje da će makedonska leksikografija moći u dogledno vrijeme registrirati i opširniji leksički fond, i veći broj značenja s preciznijim nijansiranjem, veću količinu frazeoloških izraza, potanje odrediti promjene u izvedenim oblicima i tome slično, a kao idealni leksikografski cilj: izraditi rječnik s književnim potvrdama. No, takav idealni rječnik još nedostaje i nekim književnim jezicima s dugom i vrlo dugom leksikografskom tradicijom.

Božidar Finka

PITANJA I ODGOVORI

VOZAR I VOZAČ

Kad sam bio dijete, slušao sam kako se oski momci sa zanosom pjevaju:

Oj Lazare, na moru vozare,
Prevezi me tamo i ovamo!
Tamo mi je selo omiljeno
I u selu lijepa djevojka.

Ta stara pjesma duboko mi se usjekla u sjećanje. I danas, kad čujem ili pročitam ove stihove, dočara mi se snažna prilika vozara Lazara, bradatog i opaljenog suncem, kako žurno otiskuje svoju tešku galiju da bi pjevača Mirka, moga susjeda, prevezao na sastanak sa »lijepom djevojkom«.

Koliko ljepote u jednoj riječi! Daleko more, nikad nevideno, i čitav splet realnih